

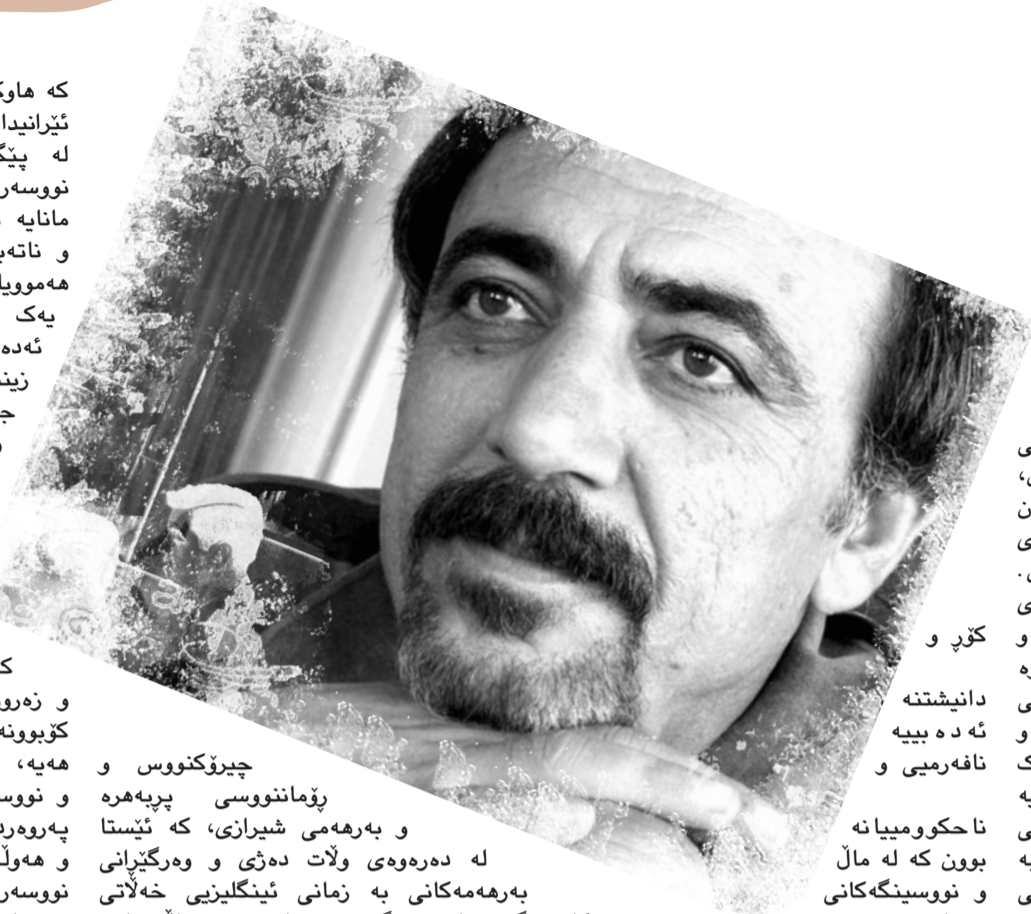
پيويستی هاو کاري و پهروهردهی ئهدهبی

که هاوکات له ژوربهی شاعیران و نووسهراڼی ئیرانیدا ههبووه و ههیه و دهوړیکي بالای له پیگه‌یشتن و پیگه‌یاندنی شاعیران و نووسهراڼی فارسدا بینووه و ده‌بینیت، بهو مانایه نییه که هیچ کتیشه و گرفت و شه‌پ و نات‌ه‌بایه‌ک له مابه‌ینی ئه‌واندا نه‌بیت و هه‌موویان وهک یهک بیر بکه‌نه‌وه و وهک یهک بنوسن و دابه‌یتن. بیگومان فه‌زای ئه‌دهبی فارسپش، وهک هه‌موو فه‌زایه‌کی زیندوو و چالاکی ئه‌دهبی تر، پره له جیاوازی بیروړا و ته‌نانه‌ت کتشمه‌کتیش و دزایه‌تی و شه‌پ و چه‌ند به‌ره‌که‌یی. ئه‌م جیاوازی و کتشمه‌کتیش و شه‌پ و نات‌ه‌بایه‌ی له ئاستی به‌رز و له نئوان دبارترین و به‌هره‌مندترین شاعیران و نووسهراڼیدا هه‌یه و ده‌بیت له شوینی خۆی باسی لئ بکریت، به‌لام ئه‌وه‌ندهی که په‌یوه‌ندی به‌بابه‌تی ئه‌م یاداشته

و زه‌روهرت و پيويستی فیرگه و کۆر و کۆبوونه‌وه و کارگه و وۆرکشۆپی ئه‌ده‌بیه‌وه هه‌یه، ده‌بیت بلیم که ژوربه‌ی ئه‌و شاعیر په‌روهرده و فیرکاری داهیتانی ئه‌ده‌بیه‌ی بووه و هه‌ولیان بۆ لیک‌نیزیک‌کردنه‌وه‌ی شاعیران و نووسهراڼ و گوتزانه‌وه‌ی ئه‌زمونی داهیتان و بره‌ودان به‌ پۆحیه‌تی پیکه‌وه‌یی و قوتابیه‌تی ئه‌ده‌بیه‌ی داوه، هه‌ولیان بۆ سه‌پاندنی بیر و باوه‌پ‌ی خۆیان و فۆرم و شیوازی کارکردنی ئه‌ده‌بیه‌ی خۆیان به‌سه‌ر هاوړی و هاوکار و ته‌نانه‌ت قوتابیه‌کانیان نه‌داوه، به‌لکو به‌ پیچ‌ه‌وانه‌وه، ژورترین خه‌باتیان بۆ عینی و به‌ره‌سه‌تکردنه‌وه‌ی پيويستی فره‌ده‌نگی و فره‌ره‌نگی و فره‌شیوازی ئه‌ده‌بیه‌ی کردووه، که خواست و په‌یامی سه‌ره‌کی ئه‌ده‌بیه‌ی مۆدیرن و به‌ تایه‌ت چیرۆک و پۆمانی هاوچه‌رخه. بۆ سه‌لماندنی ئه‌م راستیه‌ش، ئه‌وه‌نده به‌سه که بلیم به‌شیکي ژور له هاوړی و هاوکار و قوتابیه‌کانی که‌سانیکي وهک به‌راهه‌نی و گولشیری که ئیستا له ناو‌دارترین شاعیران و نووسهراڼی ئیرانین، ژورترین جیاوازی بیر و بۆچوونی فکری و ئه‌ده‌بیه‌یان هه‌یه و هه‌رکامیان به‌ شکل و شیوازیکی جیاواز له‌وانیتر ده‌نوسن...

به‌ داخه‌وه مه‌جالی که‌می ئه‌م گۆشه‌یه، ریکه‌ی ئه‌وه‌م پچ‌ نادات که دریکه‌ی باسه‌که‌م بگوتیمه‌وه بۆ که‌ش و فه‌زای ئه‌ده‌بیه‌ی کوردی، وئیرای قسه‌کردن له پيويستی ئه‌م جۆره چالاکیه‌ ئه‌ده‌بیه‌یه، له هۆکاره‌کانی نه‌بوونی ئه‌م که‌لتور و نه‌ریته په‌سه‌ند و پيويسته له ناو فه‌زای ئه‌ده‌بیه‌ی خۆمان بکۆلمه‌وه. هیوادارم له یاداشتیکی دیکه و گۆشه‌یه‌کی دیکه‌دا ئه‌م کاره بکه‌م.

لێره به‌داوه ئه‌مه گۆشه‌یه‌کی مانگانه‌ی پۆمانتوس و وه‌رگپ (عه‌تا نه‌هایه) ده‌بیت له‌م لاپه‌ره‌یه‌دا.

چیرۆکنوس و پۆمانتوسی پریه‌هره و به‌ره‌می شیرازی، که ئیستا له ده‌ره‌وه‌ی ولات ده‌ژی و وه‌رگپ‌راڼی به‌ره‌مه‌کانی به‌ زمانی ئینگلیزی خه‌لاتی گه‌وره‌یان وه‌رگرتووه، تا چه‌ند سال پاش مه‌رگی گولشیریش هیچ به‌ره‌مه‌یکي بلاو نه‌ده‌کرده‌وه. من، شه‌ش سه‌وت سال له‌مه‌وهر، کاتیک هۆی ئه‌و بلاو نه‌کردنه‌وه‌م لئ پرس، به‌ ته‌وازه‌وئیکي پر شکۆی داهیتانه‌وه‌ پئی گوتم: «من له سه‌ره‌تاوه‌ تا ئه‌مه‌رۆ هیچ به‌ره‌مه‌یکم بلاو نه‌کردووه‌ته‌وه، که پیشت‌له‌ ماله‌وه، یان له کارگه‌که‌ی گولشیری نه‌مخویندبیته‌وه و راو‌بۆچوونی هاوړیکانم وه‌رنه‌گرتبیت و به‌ پئی ئامۆزگاریه‌کانی مامۆستا ده‌سکاریم نه‌کردبیت، به‌لام ئیستا، له‌وه‌تی گولشیری نه‌ماوه، به‌بێ ئامۆزگاری

ناحکومیه‌یا نه‌ بوون که له مال و نووسینگه‌کانی خۆیان به‌پۆه‌وه، له‌م کۆر و دانیشته‌ به‌ره‌وام و حه‌فته‌نه، یان مانگانه‌یه‌ لانیکه‌م ده‌ پانزه، یان بیست سی شاعیر و نووسه‌ر و په‌خه‌نگری دیار و ناو‌داری له ده‌وری یه‌کتر کۆکردووه‌ته‌وه. ئه‌وان جگه له‌باس و خواسی فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بیه‌ی، شاعر و چیرۆک و نووسینه‌کانی خۆشیان بۆ یه‌کتر خویندووه‌ته‌وه و به‌بێ هیچ جۆره‌ رووگیروونیک په‌خه‌نی توندیان له یه‌کتر گرتووه و ئامۆزگاریه‌ی یه‌کتریان کردووه و هه‌له‌ و په‌له‌ی یه‌کتریان راست کردووه‌ته‌وه. بیگومان ئه‌مه ته‌نیا نه‌ریتی شاریکي وه‌ک

به‌شیکي ژور له شاعیران و نووسهراڼی پر به‌هره و به‌ره‌می ئه‌م سی ساله‌ی ئیران، نووسینگه و کارگه و وۆرکشۆپی شاعر، یان چیرۆکیان هه‌یه و به‌ مانگانه‌ی ده‌یان فیرخوازی گهنجی شاعر و چیرۆک، ژایانان به‌ریوه‌ ده‌بیت

تاران نه‌بووه و نییه، له ژوربه‌ی شاره‌ گه‌وره و بچوکه‌کاندا ئه‌م نه‌ریته بووه و هه‌یه. هه‌وشه‌نگی گولشیری کۆچکردوو، که خۆی یه‌کیک له چیرۆکنوسه‌ دیار و ناو‌داره‌کانی ئیران و خه‌لکی شاری ئه‌سه‌هان بووه، له چه‌ند گوتار و دیمانه‌یه‌دا باسی ئه‌وه ده‌کات، که به‌ دریکه‌ی ژایانی ئه‌ده‌بیه‌ی خۆی، به‌رله‌وه هیچ چیرۆک و پۆمانیکي بلاو بکاته‌وه، له یه‌کیک له‌م کۆر و دانیشته‌نه‌دا بۆ هاوړی شاعیر و نووسه‌ر و په‌خه‌نگره‌کانی و ته‌نانه‌ت بۆ قوتابیه‌کانیشی خویندووه‌ته‌وه و له‌سه‌ر داوا و پیتشیریاری په‌وای ئه‌وان هه‌ندیک ده‌سکاری پيويستی کردووه. ئه‌م نه‌ریته په‌سند و ئه‌ده‌بیه‌یه له پاش شۆرش ئیسلامی سالی (1979) و له‌م سی ساله‌ی دوا‌ییدا، وئیرای داخراوتر بوونی فه‌زای فره‌ه‌نگی و ئه‌ده‌بیه‌ی و گه‌لیک کتیشه و گرفتی قورس که هاتووه‌ته‌ سه‌ر رپی شاعیران و نووسهراڼ، هه‌زوا به‌ره‌وام و ته‌نانه‌ت زیاتریش په‌ره‌ی سه‌ندوو. وه‌ها که به‌شیکي ژور له شاعیران و نووسهراڼی پر به‌هره و به‌ره‌می ئه‌م سی ساله‌ش، که ئیستا هه‌ر یه‌که و بۆ خۆیان و له مال و نووسینگه‌ی خۆیان کارگه و وۆرکشۆپی شاعر، یان چیرۆکیان هه‌یه و به‌ مانگانه‌ی ده‌یان فیرخوازی گهنجی شاعر و چیرۆک، ژایانان به‌ریوه‌ ده‌بیت، خۆیان قوتابی و چالاکی کارگه و وۆرکشۆپی شاعر و چیرۆکی ناو‌داریکی وه‌ک ره‌زا به‌راهه‌نی و هه‌وشه‌نگ گولشیری و جه‌مال میرسادقی ... و بوون و به‌بێ پرس و پای مامۆستا‌کانیان و له هه‌له‌کدرانی نووسینه‌کانیان، هیچ به‌ره‌مه‌یکان بلاو نه‌کردووه‌ته‌وه.

په‌وه‌رده و زانکۆ و په‌یمانگه ئه‌ده‌بیه‌یه‌کان، ده‌وړیکي ئه‌وتویان له په‌ره‌سه‌ندن ئه‌ده‌بیه‌ی و به‌رز کردنه‌وه‌ی ئاستی توانای داهیتانه‌راڼی شاعیر و نووسه‌ر و پیگه‌یاندنی خوینه‌ری جدی و چالاک و هه‌وشیار نییه، به‌لام خۆی شاعیران و نووسهراڼ تاونیوانه‌ تا پاده‌یه‌کی ژور ئه‌م که‌لته‌ پر بکه‌نه‌وه. به‌ براری من یه‌کیک له هۆکاره‌ سه‌ره‌کیه‌کانی پیتشکه‌وتنی شاعر و چیرۆک و پۆمانی هاوچه‌رخه‌ی فارسی، گرینگی‌دانی شاعیران و نووسهراڼ به‌ په‌روهرده و فیرکاری ئه‌ده‌بیه‌ی و گوتزانه‌وه‌ی ئه‌زمونی شاعیری و داستانی له نه‌وه‌یه‌که‌وه بۆ نه‌وه‌کانی دیکه‌یه. پیشت‌ریش گوتومه‌ که نیما یوشیجی باوکی شاعیری مۆدیرن و نووی فارسی، زیاتر له‌ کۆی به‌ره‌مه‌ شاعیرییه‌کانی، نووسینی په‌روهرده‌یی و فیرکارانه‌ی له باره‌ی چۆنیه‌تی دارشنتی شاعیری خۆیه‌وه بلاوکردووه‌ته‌وه. له پاش نیشام که‌م شاعیر و نووسه‌ری جدی و ناو‌داری فارس هه‌یه که بیجگه له بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌زمونه‌کانی کارکردنی له دوو توپی کتیب و گۆفاره‌کاندا، کارگه و وۆرکشۆپیکي شاعیری، یان چیرۆکی بۆ په‌روهرده‌ی نه‌وه‌یه‌کی نووی شاعیر و چیرۆکنوس نه‌بوویت. خۆش ئه‌وه‌یه که ئه‌م مامۆستا شاعر و نووسهراڼه له هه‌مان کاتدا که خاوه‌نی فیرگه و وۆرکشۆپی شاعر و چیرۆک بوون، خۆشیان ئه‌ندامی چالاکی ئه‌و

و هاوکاریه‌وه ده‌ست له‌و جیهانه‌ داهاته شه‌خسیه‌ی وه‌ر بدات... یان ده‌گوترتیت: هه‌ر نووسه‌ر و شاعیریکی بۆی هه‌یه به‌وه‌پ‌ری ئازادیه‌وه به‌ر بۆ خه‌یال و ئه‌ندیشه و قه‌له‌می شل بکات و تا چاپ و بلاو‌بوونه‌وه‌ی قه‌له‌مه‌که‌ی، گوتی به‌ پیتشیار و راو‌بۆچوونی سلبی و ئیجابی که‌س نه‌دات... دیاره من گومان له راستیه‌ی به‌شیک له‌م گوته و بۆچوونانه‌ ناکه‌م، به‌لام راستیه‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه که هه‌ول ده‌ده‌م له دریکه‌ی یاداشته‌که‌دا باسی بکه‌م.

له ولاتیکی وه‌ک ئیراندا، ئه‌گه‌رچی سیستمی په‌روهرده و زانکۆ و په‌یمانگه ئه‌ده‌بیه‌یه‌کان، ده‌وړیکي ئه‌وتویان له په‌ره‌سه‌ندن ئه‌ده‌بیه‌ی و به‌رز کردنه‌وه‌ی ئاستی توانای داهیتانه‌راڼی شاعیر و نووسه‌ر و پیگه‌یاندنی خوینه‌ری جدی و چالاک و هه‌وشیار نییه، به‌لام خۆی شاعیران و نووسهراڼ تاونیوانه‌ تا پاده‌یه‌کی ژور ئه‌م که‌لته‌ پر بکه‌نه‌وه. به‌ براری من یه‌کیک له هۆکاره‌ سه‌ره‌کیه‌کانی پیتشکه‌وتنی شاعر و چیرۆک و پۆمانی هاوچه‌رخه‌ی فارسی، گرینگی‌دانی شاعیران و نووسهراڼ به‌ په‌روهرده و فیرکاری ئه‌ده‌بیه‌ی و گوتزانه‌وه‌ی ئه‌زمونی شاعیری و داستانی له نه‌وه‌یه‌که‌وه بۆ نه‌وه‌کانی دیکه‌یه. پیشت‌ریش گوتومه‌ که نیما یوشیجی باوکی شاعیری مۆدیرن و نووی فارسی، زیاتر له‌ کۆی به‌ره‌مه‌ شاعیرییه‌کانی، نووسینی په‌روهرده‌یی و فیرکارانه‌ی له باره‌ی چۆنیه‌تی دارشنتی شاعیری خۆیه‌وه بلاوکردووه‌ته‌وه. له پاش نیشام که‌م شاعیر و نووسه‌ری جدی و ناو‌داری فارس هه‌یه که بیجگه له بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌زمونه‌کانی کارکردنی له دوو توپی کتیب و گۆفاره‌کاندا، کارگه و وۆرکشۆپیکي شاعیری، یان چیرۆکی بۆ په‌روهرده‌ی نه‌وه‌یه‌کی نووی شاعیر و چیرۆکنوس نه‌بوویت. خۆش ئه‌وه‌یه که ئه‌م مامۆستا شاعر و نووسهراڼه له هه‌مان کاتدا که خاوه‌نی فیرگه و وۆرکشۆپی شاعر و چیرۆک بوون، خۆشیان ئه‌ندامی چالاکی ئه‌و

مورسه‌نگ گولشیری له کارگه‌ی چیرۆکه‌یه‌دا